

му рани, да се дигне презъ пролѣтѣта 1875 г. Това се приема. България бива раздѣлена на три революционни области: Стара-Загора, Търново и Ловечъ. Стамболовъ се прогласява за замѣстникъ на Левски и избира Стара-Загора за свой бунтовенъ центъръ. Единъ прекрасенъ денъ Стамболовъ събира въ Влашко 24 момчета и се озоваватъ презъ лѣтото въ България. Презъ септемврий той съ хората си бива вече въ Стара-Загора. Тукъ къмъ него се присъединяватъ Георги Икономовъ и Захарий Стояновъ, които, както по-горе казахме, подготвяли сливенско за борбата. Въ Стара-Загора Стамболовъ, Г. Икономовъ и Захарий Стояновъ обиколили учителитѣ и ги поканили да постѣпятъ въ щаба. Отговорътъ билъ: учителитѣ оценяватъ положението като неудобно за възстание и препоръчватъ по-сериозна подготовка. Стамболовъ, обаче, не иска да отлага и на 16 септ. обявява бунта съ издигане народното знаме и запѣване патриотическа пѣсенъ.

Както се знае, Старозагорското възстание не сполучи. Георги Икономовъ и Захарий Стояновъ, познаващи желѣзопътната администрация отъ Харманлии до Одринъ успѣха да избѣгатъ въ Цариградъ и отъ тамъ въ Влашко. Несполуката не отчая народнитѣ борци. Гюргевскиятъ рев. комитетъ съставя новъ планъ за 1876 г. Икономовъ, Воловъ и Захарий Стояновъ биватъ изпратени да дигнатъ народа въ Панагюрското револ. окръжие. Скоро въ Панагюрище пристига и Бенковски, който сполучи да се наложи за началникъ на всички. Икономовъ бѣ опредѣленъ да дигне и поведе бунтовния центъръ Старо—Ново село. Този центъръ наистина бѣ подготвенъ по единъ образцовъ начинъ.

Ала Бенковски свиква народенъ съборъ въ Оборище (13—17 апр.); на събора присѣтствува Икономовъ, като апостолъ и представителъ на Старо—Ново село. Въ обсъждането на въпроситѣ той се изсочва, като разсѣдливъ и далековиденъ водачъ. Затова Бенковски го задържа при главната квартира за изработване общия планъ и опредѣляне деня на възстанието. Копривщенското събитие сварва Икономова като членъ въ централната комисия, която готви манифеста и заповѣдитѣ. Сбиванията на панагюрци съ стрелченскитѣ турци започватъ. Икономовъ не се стѣрпява. Съ Хорчо воевода той бърза къмъ Стрелча, дето нанасятъ победа надъ турцитѣ. Обаче, тѣ се укрепяватъ въ каменната джамия. Боятъ се затѣга, а Икономовъ бърза по-скоро да иде и да поеме командата въ Ново—Старо село. Действията се развиватъ не така, както е предвидено въ плана. Ико-